V Wtorek Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (*J* 8,21-30): A oto znowu innym razem rzekł do nich: «Ja odchodzę, a wy będziecie Mnie szukać i w grzechu swoim pomrzecie. Tam, gdzie Ja idę, wy pójść nie możecie». Rzekli więc do Niego Żydzi: «Czyżby miał sam siebie zabić, skoro powiada: Tam, gdzie Ja idę, wy pójść nie możecie?» A On rzekł do nich: «Wy jesteście z niskości, a Ja jestem z wysoka. Wy jesteście z tego świata, Ja nie jestem z tego świata. Powiedziałem wam, że pomrzecie w grzechach swoich. Tak, jeżeli nie uwierzycie, że JA JESTEM, pomrzecie w grzechach swoich».

Powiedzieli do Niego: «Kimże Ty jesteś?» Odpowiedział im Jezus: «Przede wszystkim po cóż jeszcze do was mówię? Wiele mam o was do powiedzenia i do sądzenia. Ale Ten, który Mnie posłał jest prawdziwy, a Ja mówię wobec świata to, co usłyszałem od Niego». A oni nie pojęli, że im mówił o Ojcu. Rzekł więc do nich Jezus: «Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że JA JESTEM i że Ja nic od siebie nie czynię, ale że to mówię, czego Mnie Ojciec nauczył. A Ten, który Mnie posłał, jest ze Mną; nie pozostawił Mnie samego, bo Ja zawsze czynię to, co się Jemu podoba». Kiedy to mówił, wielu uwierzyło w Niego.

«Gdy wywy?szycie Syna Cz?owieczego, wtedy poznacie, ?e JA JESTEM»

Rev. D. Josep Mª MANRESA Lamarca
(Valldoreix, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, we wtorek piątego tygodnia Wielkiego Postu, w tygodniu kontemplacji Męki Pańskiej, On sam nas zaprasza byśmy się mu przypatrzyli z wyprzedzeniem jak na krzyżu dokonuje naszego odkupienia: «Jezus Chrystus jest naszym kapłanem, jego drogocenne ciało jest naszą ofiarą, którą złożył na drzewie krzyża dla zbawienia wszystkich ludzi» (św. Jan Fisher).

«Gdy wywyższycie Syna Człowieczego…» (J 8,28). W ten sposób, Chrystus Ukrzyżowany – Chrystus „wywyższony”! – jest wielkim i ostatecznym znakiem miłości Ojca do upadłej Ludzkości. Jego otwarte ramiona, rozciągnięte między niebem a ziemią, kreślą nieusuwalny znak jego przyjaźni z nami ludźmi. Widząc go tak, wywyższonego wobec naszego grzesznego spojrzenia, rozumiemy, że On JEST (J 8,28), i wtedy, podobnie jak słuchający go żydzi, także i my uwierzymy.

Tylko przyjaźń która jest oswojona z Krzyżem może dać nam zdolność do zagłębienia się w Sercu

Odkupiciela. Wymagać Ewangelii bez krzyża, pozbawionej chrześcijańskiego rozumienia umartwienia, lub zanieczyszczoną pogańskimi lub naturalistycznymi naleciałościami, które uniemożliwiają zrozumienie wartości zbawczej cierpienia, może sprawić, iż usłyszymy z ust Chrystusa: «Przede wszystkim po cóż jeszcze do was mówię?».

Niech nasze spojrzenie na Krzyż, spojrzenie uspokajające i kontemplatywne, będzie pytaniem do Ukrzyżowanego, w którym bez hałasu słów spytamy go: «Kimże Ty jesteś?» (J 8,25). On nam odpowie, że jest «Drogą, Prawdą i Życiem» (J 14,6), krzewem winnym, w którym jeśli nie jesteśmy zaszczepieni nie możemy dać owocu, gdyż tylko On ma słowa życia wiecznego. Dlatego, jeśli nie wierzymy, że On JEST, umrzemy w naszych grzechach. Będziemy żyli, bez wątpienia, i będziemy żyli już tu na ziemi życiem niebiańskim jeśli nauczymy się od Niego radosnego przekonania, że Ojciec jest z nami, i nie zostawia nas samych. W ten sposób będziemy naśladować Syna w wykonywaniu zawsze tego, co się podoba Ojcu.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Przyciągnąłeś do siebie wszystkich, Panie, ponieważ oddanie wszystkich narodów ziemi może teraz sprawować, skutecznymi sakramentami, to, co wcześniej można było celebrować tylko w świątyni jerozolimskiej i tylko za pomocą symboli i figur» (św. Leon Wielki)

- «Ci, którzy mówią: —Tak, tak, tak, chcę być zbawiony, ale...: to jest serce “bezbarwnych chrześcijan”!, którzy zawsze mają nad czym lamentować. A jak Pan to rozwiązuje? Uzdrowienie przychodzi tylko przez patrzenie na krzyż» (Franciszek)

- «Imię Boże “Ja Jestem” (...) wyraża wierność Boga, który mimo niewierności ludzkiego grzechu i kary, na jaką człowiek zasługuje, zachowuje ‘swą łaskę w tysiączne pokolenie’ (Wj 34, 7). Bóg objawia, że jest ‘bogaty w miłosierdzie’ (Ef 2, 4), aż do dania swojego jedynego Syna. Jezus, oddając swoje życie, by wyzwolić nas z grzechu, objawi, że On sam nosi imię Boże: ‘Gdy wywyższycie Syna Człowieczego, wtedy poznacie, że JA JESTEM’ (J 8, 28)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 211)